

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ 1^ο ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ
ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

A. ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΜΠΕΔΩΣΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ

- 1) Ἡ πόλις: υποκείμενο, τὴν εἰρήνην: αντικείμενο, ἔποιεῖτο: ρήμα
- 2) Οἱ πολέμιοι: υποκείμενο, ἐπετίθεντο: ρήμα
- 3) Οἱ τριάκοντα: υποκείμενο, πονηροί: κατηγορούμενο, ἦσαν: ρήμα
- 4) Τὸ λακωνίζειν: υποκ., ἐστί: ρήμα, φιλοσοφεῖν: κατηγορούμενο
- 5) Ἡ γεωργία: υποκείμενο, τέχνη: κατηγορούμενο, ἐστί: ρήμα
- 6) Ὁ ποταμός: υποκείμενο, διαβατός: κατηγορ., ἐγένετο: ρήμα
- 7) Οἱ ἑννέα: επιθετ. προσδιορ. στο υποκ., ἄρχοντες: υποκ., κληροῦσι: ρήμα, τοὺς δικαστάς: αντικείμενο
- 8) Οἱ Ἀθηναῖοι: υποκ., ἐφρούρουν: ρήμα, τὰ τείχη: αντικ.
- 9) Ἔδωκε: ρήμα, τὰ γράμματα: ἄμεσο αντικ., τοῖς φίλοις: ἔμμεσο αντικ.
- 10) Διδάσκουσι: ρήμα, τοὺς παῖδας: ἄμεσο αντικ., σωφροσύνην: ἔμμεσο αντικ.
- 11) Ἀνάγκη ἐστί: απρόσωπη ἔκφραση, μάχεσθαι: υποκείμενο της απρόσωπης ἔκφρασης
- 12) Δῆλόν ἐστί: απρόσωπη ἔκφραση, ὅτι κέρδους ἕνεκ' ἀδικοῦσιν: δευτερεύουσα ειδική πρόταση ως υποκείμενο της απρόσωπης ἔκφρασης
- 13) Βούλομαι: ρήμα, (εγὼ εννοεῖται υποκειμ του ρήματος), πάλιν: επιρρηματ. προσδιορ. του χρόνου, τοὺς θεούς: αντικ. του απαρεμφάτου, παρακαλέσαι: τελικό απαρέμφατο, αντικ. του ρ. βούλομαι, (εγὼ εννοεῖται υποκειμ. του απαρεμφάτου = ταυτοπροσωπεῖα)

B. ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΜΠΕΔΩΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

1^η ΑΣΚΗΣΗ

- Λύετε: β' πληθ. πρόσωπο, οριστική ενεστώτα του λύω
- Λύοιμεν: α' πληθ. πρόσωπο, ευκτική ενεστώτα του λύω

- έγγραφο: γ' ενικ. πρόσωπο, οριστ. αορίστου του γράφομαι
- λύσων : μετοχή μέλλοντα, αρσεν. γένος του λύω
- πέπραξαι : β' ενικ. πρόσωπο, οριστικ. παρακειμένου του πράττομαι
- λέλυκας: β'ενικ. πρόσωπο, οριστικ. παρακειμένου του λύω
- πέπεισθε: β' πληθ. πρόσωπο, προστακτ. παρακειμένου του πείθομαι
- έλελύκεμεν: α' πληθ. πρόσωπο, οριστ. υπερσυντελικού του λύω
- γεγράφθαι: απαρέμφατο παρακειμένου του γράφομαι
- λύεσθε: β' πληθ. πρόσωπο, προστακτ. ενεστώτα του λύομαι
- έλύου : β' ενικ. πρόσωπο, οριστ. παρατατικού του λύομαι
- γραφόμενος: μετοχή ενεστώτα, αρσενικού γένους του γράφομαι
- έλυε: γ' ενικ. πρόσωπο, οριστική παρατατικού του λύω

2^Η ΑΣΚΗΣΗ

Ενεστώτας	χορεύεις	πείθει	γράφομεν	λύει
Παρατατικός	εχόρευες	έπειθε	εγράφομεν	ελύου
Μέλλοντας	χορεύσεις	πείσει	γράψομεν	λύσει
Αόριστος	εχόρευσας	έπεισε	εγράψαμεν	ελύσο
Παρακείμενος	κεχόρευκας	πεπεικε	γεγράφαμεν	λέλυσαι
Υπερσυντέλικος	εκεχορεύκεις	επεπεείκει	εγεγράφεμεν	ελέλυσο

Γ. ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1^Η ΑΣΚΗΣΗ

	Α΄συνθετικό	Β΄συνθετικό
Λιθοτόμος:	λίθος	τομή
Πολύκαρπος:	πολύς	καρπός
Μισάνθρωπος:	μίσος	άνθρωπος
Δημοκρατία:	δήμος	κράτος
Αυτοσχέδιος:	αυτός	σχέδιο
Κατάλογος:	κατά	λόγος
Μικρόψυχος:	μικρός	ψυχή
Ναύσταθμος:	ναυς	σταθμός

2^Η ΑΣΚΗΣΗ

Εχέμυθος: Δεν μπορείς να του έχεις εμπιστοσύνη γιατί δεν είναι εχέμυθος.

Άπορος : Η ενορία μας φροντίζει τους απόρους της περιοχής προσφέροντας είδη πρώτης ανάγκης.

Δοτός: Τοποθετήθηκε σε δοτή θέση χωρίς να προηγηθεί κάποιος διαγωνισμός.

Δοτικός: Ο φίλος μου είναι πολύ δοτικός άνθρωπος και προσφέρει απλόχερα στους συνανθρώπους του.

Μενετός : οι καιροί ου μενετοί (μενετός = καρτερικός, αυτός που περιμένει).

Όλεθρος: Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ακολούθησε οικονομικός όλεθρος.

Αυτόπτης: Υπήρξα αυτόπτης μάρτυρας σε τροχαίο ατύχημα.